

Den som tro måste använda sitt huvud...

Mästare, utbrast Filippus, låt oss träffa Fadern! Sedan är vi nöjda!

Du som har varit med mig så länge, Filippus, fattar du fortfarande inte? Att träffa mig är att träffa Fadern. (Johannesevangelium 14:8-9 från parafrazen The Massage)

Av de gånger Filippus omnämns kan man dra slutsatsen att han hade förmågan att komma till tals med folk och föra dom till Jesus. Kort efter att Jesus "fann" Filippus är denne ute och "finner" Natanael och berättar om Jesus. Han övertygar den reserverade Natanael och få honom med sig med orden *Kom och se*. Senare är han länken mellan några nyfikna Greker och Jesus. Han är en som rör sig bland människor, ser dem och berättar vad han funnit. Johannesevangelium 3 och 12

I tre år hade han följt Jesus tätt i härlarna och ändå missat något så väsentligt att Jesus tycks höja rösten en aning: *Att träffa mig är att träffa Fadern!*

Jag funderar: I Johannes minne är det många Jesusord som handlar om Gud som Fader. Han hörde, la märke till sådant som Filippus uppenbarligen missade –

Så känner jag igen mig i Filippus. Och i Johannes. Vi hör olika, lägger märke till olika saker, har olika perspektiv.

Just därför utmanas jag av berättelsen om Filippus.

Stämmer min bild, mina slutsatser överens med det som Jesus vill förmedla?

Alltså – tillbaka till Nya Testamentets ögonvitnesskildringar. Med nyfikenhet och sökandet efter nya perspektiv. Med reflektion och kanske också den ovana frågan: *vad sa Han inte?*

Så väl att vi också har varandra i denna utmaning!

Klaus

Först ett famntag

Matteprovet som var viktig för slutbetyget, blev underkänt.

Just hemkommen frågar pappan hur det gick det med provet.

Först bara en omfamning, pappa – svarade hon.

Först bara känna att vi hör ihop, trots det misslyckade provet, trots skammen och missnöjet med mig själv, trots att du är besviken.

Först bara ett famntag. Sådan är Gud. Så kommer Han oss till mötes. Så får vi gå Honom till mötes.

Sen kan vi prata om allt. Det menar aposteln Paulus när han talar om barnskapet.

Gud själv har givet oss rätten att få vara hans barn. Han själv har gått i borgen för det.

Jesus förkunnar det, när han berättar liknelsen om den förlorade sonen. Också kallat liknelsen om den barmhärtige Fadern. Se också Romarbrevet 8:14-15

Författaren okänd